

**Covid-19 Salgınında Aile İlişkileri Kalitesine Sosyal İlişkiler Modeli Yaklaşımı:
Covid-19'un Merkeziliyeti, Algılanan Farklılık ve Öz-Kontrol**

Dr. Öğr. Üyesi Asuman BÜYÜKCAN TETİK

Sabancı Üniversitesi

COVID-19 salgını her ne kadar genel olarak değerlendirildiğinde esenlik düzeyleri üzerinde olumsuz etkiler bırakıyor olsa da her bireyin COVID-19 salgınına benzer algıladığını söylemek mümkün değildir. Bu projede, aile üyelerinin COVID-19 salgınına hayatlarının ne kadar merkezi bir konumuna koydukları ve hayatlarını değiştiren bir dönüm noktası olarak görüp görmedikleri (COVID-19 merkeziliyeti) üzerinde durulmuştur. Ayrıca, aile üyeleri arasında yer alan COVID-19 merkeziliyeti konusundaki benzerlik algısının aile ilişkilerinin kalitesi ile bağlantısı olup olmadığı ve bu bağlantının aile üyelerinin öz-kontrol seviyesine göre değişip değişmediği incelenmiştir. Bu amaçla, anne, baba ve 18-25 yaş aralığındaki çocuklardan oluşan toplam 481 kişiden veri toplanmış ve analizler Sosyal İlişkiler Modeli kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Sonuçlar beklentilerimizden farklı bir şekilde, çocukların en düşük değil, en yüksek COVID-19 merkeziliyeti seviyesine sahip olduğunu göstermiştir. Anneler ile çocuklar arasında da anlamlı bir fark bulunmamıştır. Diğer aile üyelerinin COVID19 merkeziliyeti konusunda benzediğini düşünmenin genel ilişki doyumu ve yakınlık ile olumlu bağlantısı bulunsa da salgın sırasındaki ilişki kalitesi ile bağlantısı belirlenmemiştir. Son olarak, öz-kontrolün algılanan COVID-19 merkeziliyeti benzerliği ile ilişki kalitesi bağlantısında düzenleyici rolü olduğuna dair bir bulguya ulaşılmamıştır. Sonuçlar, teorik anlamları ve pratik katkıları ile birlikte tartışılmıştır.